

Adesea, când stau și cuget

Flavius Laurian Duverna

Adesea, când stau și cuget

Adesea, când stau și cuget
La câte Doamne, ai creat
În Cerul cel vast, minunat,
Misterul îmi crește-n suflet
Și resemnat fiind în umblet,
Mă plec umil îngenunchiat
În rugă sfântă, prosternat.

Și în umblarea minții mele
Pân'spre misterele creării
Cu taina mare-a guvernării,
Prin măiestria sa de stele
Îmi vorbesc, de toate cele,
Ce stau ascunse întrebării
Desfășurată-n largul zării.

Îmi spun de Înțelepciunea
Cea 'Naltă și Nemărginită,
Și de lucrarea-I nesfârșită,
Ce se-arată prin minunea
Când urmărești creațiunea
'N puterea Sa cea infinită
Prin gloria, în veci vestită!

Flavius Laurian Duverna
08 decembrie 2013